

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen): Jeg tror, det vil være klogt, at det menneske, som har deltaget direkte i møderne i Vestunionen, nemlig den danske regerings forsvarsminister, får lejlighed til her at give et par konkrete oplysninger. Jeg er i den lykkelige situation, at forsvarsministeren også er her i salen i dag, og jeg vil derfor foreslå, at forsvarsministeren besvarer de detaljerede spørgsmål, som her blev stillet.

For mit eget vedkommende skal jeg blot sige, at jeg føler mig fuldt og helt i overensstemmelse med folkeafstemningen og den observatørstatus, Danmark har i forhold til Vestunionen. Og jeg må samtidig erindre om, at vi er medlem af NATO, og det agter vi selvfølgelig fuldt og helt at blive ved med at være, og vi vil dermed også deltage i det forsvarsmaterielsamarbejde, der følger af NATO-medlemskabet.

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

Hr. Keld Albrechtsen stillede et spørgsmål om proceduren omkring oprettelsen af WEAG. I praksis markerede oprettelsen af WEAG alene en ændring af navnet på det samarbejde på forsvarsmaterielområdet, som under betegnelsen IEPG siden 1976 har fundet sted mellem de europæiske NATO-lande bortset fra Island.

Navneændringen skulle illustrere, at de 13 forsvarsministre i Bonn i december 1992 havde truffet principbeslutning om at knytte IEPG til Vestunionen på en række nærmere vilkår, som vedføjedes kommuneet fra mødet i Bonn.

Disse vilkår betyder, at materielsamarbejdet fortsætter som hidtil under ledelse af materiel-direktørerne fra de 13 deltagerlande, som vil være på lige fod uanset arten af det pågældende lands tilknytning til Vestunionen, at arbejdet forankredes sekretariatsmæssigt i Vestunionen, men at de politiske afmeldinger som hidtil finder sted i kredsen af ligeberettigede forsvarsministre, der fortsat vil holde særlige møder om forsvarsmaterielsamarbejdet, samt at formandskabet vil rotere efter de hidtidige principper mellem deltagerlandene efter turnus uafhængigt af de enkelte landes tilknytning til Vestunionen.

Det er disse forhold, der har betinget, at Danmark i 1993 og 1994 har bestridt formandshvervet for IEPG og senere WEAG. IEPG-samarbejdet er således videreført som hidtil i den nye ramme, og der er ikke i forbindelse med tilknytningen til Vestunionen sket nogen ændring af WEU-traktaten.

Med hensyn til spørgsmålet om fremlæggelse af forslag vil jeg godt sige, at proceduren er således, at alle beslutninger i WEAG tages af 13, og de tages ikke i WEU. Til gengæld sker der i WEU en tiltrædelse af de beslutninger, der er truffet af de 13. Når denne model kan lade sig gøre, er det selvfølgelig, fordi de 9 WEU-forsvarsministre er blandt de 13 WEAG-ministre, og det vil sige, at når der i WEAG er taget beslutninger af 13, så dækker det selvfølgelig også WEU.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes ikke, jeg fik svar på det spørgsmål, jeg stillede, hverken fra statsministeren eller fra forsvarsministeren om det problem, at man, da man kort tid forud for folkeafstemningen den 18. maj 1993 faktisk flyttede et område fra NATO og over i Vestunionen og Danmark flyttede med, så ikke sagde det til vælgerne og ikke orienterede offentligheden om denne afgørende ændring af forholdet mellem Danmark og Vestunionen. Hverken den daværende regering eller partierne bag det nationale kompromis, som muligvis var orienteret i Folketingets Udenrigspolitiske Nævn – det tør jeg jo ikke sige – orienterede vælgerne om, at man flyttede nogle af NATO's opgaver over i Vestunionen.

Jeg har ikke fået svar på, hvad man vil gøre for at rette op på den fejl.

Hanne Severinsen (v):

Det, som regeringen ikke siger, er, at når man før i tiden havde en Euro-gruppe, er det for alle andre en naturlig ting, at den Euro-gruppe i NATO-regi nu er i Vestunionen. og det vil sige, at det, forsvarsministeren i virkeligheden siger, er, at det naturligvis forholder sig sådan, og derfor fortsætter man selvfølgelig med at være formand, selv om det nu er kommet ind under Vestunionen.

Men kan regeringen så ikke også godt forstå, hvorfor vi andre efterhånden synes, at det er absurd, at man ikke kan diskutere Vestunionen, når realiteten for alle andre lande i Europa er, at de to ting er det samme? Det er kun Danmark, der forsøger at holde fast i sådan en slags hypotese om, at det er to forskellige ting. Var det ikke på tide, at man tog debatten nu, hvor det er kommet offentligt frem – vi andre har vidst det hele tiden – at det har været sådan hele tiden?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg vil gerne rette en misforståelse. Der er ikke